

Η ΤΡΑΓΙΚΗ ΔΥΣΙΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΗΜΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΔΟΣ ΑΡΧΙΚΑΤΑΣΚΟΠΟΥ

Η ΖΩΗ ΚΑΙ Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΗΣ "ΦΡΟΥΛΙΑΝ ΝΤΟΚΤΟΡ,,

"Αγνωστες, λεπτεμέρειες για την περιπετειώδη ζωή της "Αννας—Μαρίας Λέσσερ. Η φίλη του τρομερού Ματέσιους. Το «έμφηγμα του αίματος» της «Φρουλιάν Ντόκτορ». Η μερική μονομαχία του Έρμαν φόν Τσέτλεν. Κοκκίνη και μαρμίνη. Τα ταξίδια της Ντόκτορ στη Γαλλία, κλπ.

ΙΣ άρχές του Μεγάλου Πολέμου βρισκόμουν με μιá ειδική άποστολή στο Βερολίνο. Κάθε απόγευμα, λοιπόν, στις πέντε ή ώρα ακριβώς από την πλατεία του Πότσνταμ περνούσε άργα—άργα, σαν να έκανε τον περιπάτο του, ένα μυστηριώδες ζευγαράκι. Εκείνη ήταν ψηλή, λεπτή, με χρυσοξανθά μαλλιά, με παρξάνα τρασινωπά μάτια, που είχαν μιá μεταλλική λάμψη, μ'ένα κάτασπρο και πλατύ μέτωπο. Το σύνολό της έδειχνε μιá πολύ έξυπνη και πολύ επικίνδυνη γυναίκα. 'Ο σύντροφός της ήταν άκαπτος, αίσθητός, τετράγυνος, ψηρός, και, παρ' όλο τó άφρο κοστούμι του, έδειχνε καθαρά ότι ήταν ένας άνοητος. Πρώσος άξιοματικός. Ποιά ήταν; Έρωτευμένοι; Αυτό τó μυστήριο σκανάλιζε κάθε απόγευμα τούς φίλους τους άστους, που καθόντουσαν στο χαρμένο Ζούτι, εκεί πέρα, στην άκρη της πλατείας του Πότσνταμ.

Κι όμως, ένώ ήξερα ποιος ήταν αυτός, ή Πρώσος στρατιώτης με τά πολιτικά. Ποιος μπορούσε να τó φαντασθί; Ήταν ο Ματέσιους, ο άρχηγός της Γερμανικής Μυστικής Υπηρεσίας, ó τρομερότερος αντίπαλος τού 'Ιντέλιγντς Σέρβις. Κι εκείνη; Ποιά ήταν εκείνη; Έλεγαν ότι ήταν μιá Βερολίνα, κόρη ενός μεγάλου έμπορου καλλιτεχνικών ειδών. Κανείς δέν ήξερε τ' όνομά της. Μά τί σημασία μπορεί να έχη ένα όνομα; Αυτό ή γυναίκα σέ λίγο θα γινόταν πασίγνωστη με δεκαπέντε ψευδώνυμα. Κι' άπότσο, ή Γαλλική Άντικατασκοπεία δέν άρχισε να μιλά τó πραγματικό όνομά της. Ή τρομερή φίλη του τρομερού Ματέσιους λεγόταν Άννα—Μαρία Λέσσερ.

Αυτή ή ξανθά Βερολίνα θα γινόταν σέ λίγο, άπως ήταν γραφτό, ένα ζωντανό κι' ανεξήγητο μυστήριο για κάθε Γενικό Έπιτελείο, για κάθε υπηρεσία κατασκοπείας, για κάθε σκοτεινό πράκτορα. 'Ο ένας την ήξερε ως «Φρουλιάν Ντόκτορ». 'Ο άλλος ως «Φρόου Ντόκτορ Έλι—σάβετ». Ένας τρίτος ως «Ε Ξανθά Λαίδη». Η Άννα—Μαρία Λέσσερ είχε ένα σφοδρό ψευδώνυμο. Ήταν «Η Μεγάλη Κυρία», ή «Μίσις Κέιτταν Χαινρίχσεν», ή «Βέρθα Χαινρίχσεν», ή «Χαρύττα ττα με τά πράσινα μάτια», ή «Χαρύττα τού Θα—νάτου», ή «Έβα των τεχνητών Παυαίσιων».

Μέσα σέ λίγο καιρό, με τή βοήθεια τού Ματέσιους, έγινε ή μεγαλύτερη κατασκοπος τών νεότερων χρόνων, ή πιο επικίνδυνη κι' ή πιο μοιραία γυναίκα τού κόσμου. Μέσα στό μωρομένο χέρι της κρατούσε τή ζωή χιλιάδων ανθρώπων. Δέν ήταν μόνο ή άρχηγός των Γερμανικών κατασκοπών. 'Ο Ματέσιους τής είχε δώσει και τή διεύθυνση του δικτύου των Γερμανών στρατιωτικών πράκτορων, που κατασκόπευαν σ' όλες τες χώρες της Ερώπης!

Μά τίποτε δέν έλειπε από αυτή τήν εκπληκτική «Δεσπονίδα Δόκτορ», για να γίνι μιá μεγάλη διεθνής κατασκοπος. Πολύωμοφο ταπειρομένο, σαγηνευτική όμορφιά, έξαερτική έξυπνάδα, άριστοκρατική εμφάνισις κι' ενγένεια στούς τρόπους, βαθειά γνώσις όλων των Ερώπαϊκών γλωσσών και περίφημο ταλέντο ήθοποιο. Πάνω άπ' όλα όμως πρέπει να βάλουμε τή σιδερένια θέλησή της. Η Άννα—Μαρία Λέσσερ έγινε κατασκοπος γιατί διψούσε για περιπέτειες, γιατί τήν τραβούσε ó κίνδυνος, γιατί άψηρούσε τόν θάνατο. Έζη μόνο μήνες κοντά στόν Ματέσιους έφτασαν για να τής δώσουν τó μεγάλο πέταγμα. Κι' έτσι ή «Φρουλιάν Ντόκτορ», τόν Ιανουάριο τού 1915, έπηρε τó βάπτισμα τού αίματος. 'Ο Ματέσιους, ως πρώτη άποστολή, τής ανέθεσε τήν επίβλεψη τού λοχαγού Έρμαν φόν Τσέτλεν, Γερμανού κατασκόπου, που βρισκόταν στό Κόνγκκρεμπουργκ, κοντά στά Ρωσικά σύνορα. Η Άννα—Μαρία Λέσσερ, ύστερ' άπό λίγες μέρες, δέν άρχισε να καταλάθει ότι ó Έρμαν φόν Τσέτλεν δέν ήταν προδότης, μη είχε πάρα πολύ άσθενοκό χαρακτήρα, κι' αυτό γιατί ήταν έρωτικός και τοξικομανής. Έπρεπε λοιπόν με κάθε τρόπο να έξωφανισθί άπό τού προσώπου της γής. Η Άννα—Μαρία Λέσσερ έφρξε τó μοιρολόχι τής κι' έπιασε τόν Γερμανό κατασκοπο. Τόν έκανε να τήν έρωτευθί τρελλά, μ' ένα άπεργύρα-

πο πάθος, κι' έπειτα άρχισε να κεντρίζει τή ζήλεια του, ως τó σημείο να τόν αναγκάσει να μονομαχήσει με έναν αντίζηλό του. Η Άννα—Μαρία Λέσσερ για αντίπαλο τού Γερμανού λοχαγού είχε διαλέξει έναν δεινό σκοπευτή. Κι' έτσι μου φαίνεται ότι είνε περσιτό ν' αναφέρω τó αποτέλεσμα τής μονομαχίας. Ή πρώτη σφαίρα Ξάπλωσε καταγής νεκρό τόν Έρμαν φόν Τσέτλεν.

Αυτή ή θομαϊδευτική έπιτυχία τής άποστολής της και τού πάντων ó σατανικός τρόπος τής έπιτέλειος τού Γερμανού λοχαγού, προκάλεσε ó θαυμασμό τού Ματέσιους, ó όποιος τής ανέθεσε άμέσως τήν άρχι—γία τής γυναικείας κατασκοπείας. Άπό τó Βερολίνο και άπό τó μυστηριώδες γραφείο της, ή «Φρουλιάν Ντόκτορ» διηύθυνε τά νηματα όλων των σκοτεινών δραμιών, στά όποια έλαζαν ρόλο μοιραίες ήρωίδες ή Γερμανίδες κατασκοπές τού Έξωτερικού.

Η Άννα—Μαρία Λέσσερ έμενε κεί περα νύχτα και μέρα, με μιá έπιμονή και με μιá θέλησι, που είνε σήμερα παροιμιώδεις. Άν ή κόρη βραβαίνει τά μέλη της, αν ή άτελείωτες ώρες τής άναμονής ενός κριπτογραφικού τηλεγραφήματος για τήν έπιτυχία ή τήν άποτυχία ενός κόλλοιου, τσακίζει τά νηματα της, σπάζει τó υψιλό τού, τó κοσμητικό βρασιέττα κεί κοντά της, διλάει στό χέρι ης. Εκεί πάνω στό μεγάλο γραφείο είνε ένα άσημενο κομτί, γεμάτο από μιá άπαρη σκόνη: Άπό κοκκίνη! Πιο πέρα, ένα άλλο κινέζικο κομτί από λάζκα, έχει μέσα μερικές άμπολιές και μιá σύριγγα. Μιά σπρέιζος κοκκίνη ή μιá ένωση μορφίνης, και τά νηματα της «Φρουλιάν Ντόκτορ» είνε έτοιμα να δεχθούν τήν πιο συνταρακτική είδησι ή ν' άνθέξουν στήν άντιπία δύο και τριών ήμερών.

Η «Μεγάλη Κυρία», άπως τήν έλεγαν ό Γερμανοί πράκτορες, δέν αγωνιζόταν μόνο να έξωδευτερώσει τής ενέργειες τών Ξένων κατασκόπων. Έπρεπε να προσέχη και τούς δικούς της: τά θήματα.

Μά μέρα, λοιπόν, τó καλοκαίρι τού 1915, έμαθε ότι ένας από τούς καλύτερους κατασκόπους της, ó Ολλανδός Βάν Κααρμτέκ. ένας άνηθοικός τού ύποκόμιου τού Βερολίνου, που άποσύφθηκε από αυτόν γάρος στήν «Φρουλιάν Ντόκτορ», ήταν τρελλά έρωτευμένος με μιá όμορφη Ισπανίδα, που τήν είχε γνωρίσει σ' ένα έθιμο κέντρο της Μοναχη Ισπανία, που τήν είχε γνωρίσει σ' ένα έθιμο κέντρο της Μοναχη. Η άποστολή τού Βάν Κααρμτέκ ήταν να κατασκοπεύη τις κινήσεις τού Γαλλικού στρατού. 'Ο έρωτευμένος λοιπόν κατασκοπος έπιασε τήν φίλη του να γίνι βοηθός του, τής έδωσε τόν κριπτογραφικό κώδικα και τήν παρουσάσε και σέ δύο άλλους Γερμανούς κατασκόπους.

Ύστερ' από δύο μέρες, ó Βάν Κααρμτέκ και ή όμορφη Ισπανίδα βρέθηκαν δολοφονημένοι. άπό ένα μυστηριώδες χέρι στό πολυτέλες διαμέριό τους στό «Κάρλο». Αυτό τó κεραμιόβολο κόλλοιου είχε τή σφραγίδα της «Φρουλιάν Ντόκτορ». Οι σινάδελφοι τού Βάν Κααρμτέκ είχαν στείσει να τήν είδοποιήσουν: Ή όμορφη Ισπανίδα ήταν μιá Γαλλίδα κατασκοπος. Η Άννα—Μαρία Λέσσερ τότε, χωρίς διόλου να διατάξει, διέταξε τήν έκτέλεσι τού Βάν Κααρμτέκ και τής φίλης του...

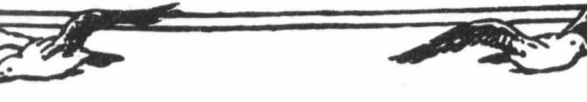
Μη νομίζετε όμως ότι ή «Ξανθά Λαίδη» καθόταν πάντα στό Βερολίνο. Κάθε τόσο διασχίζε τήν Ερώπη κι' άντικρίριζε σέ κάθε βήμα της τόν θάνατο. Μιά από τες πιο χαρακτηριστικές περιπέτειές της είνε και ή ακόλουθη:

Τήν άνοιξη τού 1916 μιá υπέροχη κυρία, με μιá βαρύντη γούνα, κάθεται μόνη της σ' ένα διαμέριο της τής θέσεως τού έστρως Παριί—Βέρη. Η «Φρουλιάν Ντόκτορ», παίζοντας όπως πάντοτε τή ζωή της, διασχίριε τó Γαλλικό έδαφος με τή μεγαλύτερη άπάθεια, χωρίς να προκαλή καμιά ύποψια. Άπό τή Βέρη ή Άννα—Μαρία Λέσσερ ξαναγυρίζει στά σύνορα. Έκει ακριβώς, στή γραμμή των συνόρων, είνε τó περιφημο «Καφέ Μπουργόν». Η εισόδός του είνε από τó Γαλλικό έδαφος κι' ή έξοδός του βγαίει στό Έλβετικό. Νά ένα ιδεώδες καταφύγιο για μιá κατασκοπο. Η «Φρουλιάν Ντόκτορ», μιá δολιχική μέρα και μιá νύχτα, κατασκόπευε τó Γαλλικό έδαφος και τες όχθρες στες: τού και τέλος βιάζεται να ξαναγυρίσει στό «Καφέ Μπουργόν», που φαίνεται στό βάθος τού έξοχικού δρόμου, όταν έξαφνα παρουσάεται μπροστά της ένας Άλλος στρατιώτης. 'Ο παρκομικός διαταγής δόσημανε τήν καταστροφή της. Η Άννα—Μαρία Λέσσερ άφηνε τόν στρατιώτη να πλησίσει και με μιá άστραταινια κίνησι βγαίει τó

Η Φρουλιάν Ντόκτορ όταν ήταν χορεύτρια

ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ

ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ

Το φύλλο του «Μπουκέτου» και της «Οικονομίας» τιμάται παντού θραυμάς 4. 'Η αθάνατος υπερτίμησις των παρ' τών 'Υποπαρακροσίων απαγορεύεται. Παρακαλούμεν δέσους άγαπητούς μας άναγνώστες, όσους ύποψάσι εις την άντιλήψιν των τοιούτων τι, νά μάς

είνε στο σύνολό τους κακά. 'Εσφαλ μένα δηλαδή από πάσης άπόψεως. Διαβάστε "Ελληνας ποιητάς.— Μισοσέ Τζαννήν (στη χιό πόυ καίει τό μαστίχιν). Μάς γράφετε στην έπιστολή σας :

«Μισόσ Λιευθητή, 'Εγώ ό Μισόσ Τζαννίς, από την Χιόν μαθεύς, Έχω ζουραλή από την χαράν μου σάν διαβάσω τό Κάριτ ποστάλι σου μέ της Έξιντες άπαντήσεις που όνιες σε κινούες που σου στέλιανε ποιήματα και γώ σάν άνθρωπος που φριξίμοια γιά την Έξιντάδιαν μου σέ όλην την Χιόν ήθελα νά σου στείλω ένα ποίημα που λέει ήν τά παθα μά βολάν με την Δεσποινόν του Μισόσ Βουρλήν την κόρην. 'Εννοια σας και ήμα μου τό βραδέμενε το ποιήμα μου θά σάς στείλω ένα μισοκαλάιν μαστίχην γιά νά μασητένε, σάν ποδόκομη ό πατριώτης μου ό Μισόσ 'Ιον ό δραματικός από ένα καυτάδιον γρασίον στούς 'Αθήναςους σάν ενίζησενε στούς δραματικούς άγνόους τόν παλιόν χαρόν. 'Αυα θέτενε σάς στέλλω και άντακροσίους από την Χιόν πός πάει τό μαστίχην και τό άμυγλάδα, γιατί πρέπει νά Έξτενε ότι Έχω και άλλα ποιήματα νά σάς στείλω μά θέλω πρώτα νά δω ήτα θά μου πητένε γιά τούτο νά, που σάς στέλλω τώρα ήμα μου γράφετενε θά σάς τό στείλω ύπόνουσ. Σάς άσπάζομαι. Μισόσ Τζαννίς»

τό άναγέρουν άμείους.

'Η ύπό τών άναγνώστών μας άποσταλλομένη συναργασία και μη συνδεδεομένη ύπό δικαιώματος κρήσεως εκ δραματιών πέντε, εις γραμματόσημα, δέν λαμβάνεται ύπ' όφιν.

Πολλοί άναγνώστα μας μάς γράφουν ότι έπαθιμοίον νά κροηψευθούν τάς έκδόσεις μας και νά έγγραφούν συνδρομητά τών περιοδικών μας, αλλά δυσκολεύονται εις την έκδοσιν έπαταγών. Γιά νά τούς διευκολύνουμε σχετικώς, τούς πληροφορούμεν ότι δεχόμεθα τό αντίτιμον τών συνδρομών, φέλλων, βιβλίων, 'Ημερολογίων κλπ. εις γραμματόσημα ή κινητά χαρτόσημα, άσάδύτητα τιμής.

'Ανεμοστρόβιλον, 'Ενταθά. Καί σέ σάς Έχομε νά πούμε τά 'Ιδια. Τό ποιήμα σάν δέν εινε καλό. Δέν μπορεί νά όνομασθ ή κάν ποιήμα. Καί νά ή άποδείξει :

Ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΔΕΝ ΤΑ ΠΙΝΕΙ !...

Πολύ καλά, μικροί μου, σ'α γράματα μου γράφετε, ποιόν ώρασι έμιας όντινα γιά νά πλάθει. Καλά και ποι μετάνοιους γιά όσα... πού σ' άρήνω, καλά και ποι κατάλαβε πός άλλο... ήταν ζέινον. 'Όλα καλά είνε γιά σέ, και δικαιολογημένα, και όλα σου τά γράματα με δάκρυ ποτισμένα. 'Αλλά ήμισυ τί τό θέλω 'γω, μικρή τά... δάκρυά σου. Σάς συμβουλοουμε λοιπόν νά πάρετε ύποψιν άποψη νά καμει. — Κ. Μιχαλόπουλον. Καί οι δικόι σας στίχοι άνεπιτυχέι, όπως άλλοιτε σάς γράφαμε και στο προηγούμενο φύλλο. 'Ιδού τό ποιήμα σας :

πών όταν άπουσίαζα πηγανες στή... δουλιά σου ; Καί τί μ' αυτό, όταν έσύ όλα τά διαφείδεις, και τί κ' άν με παρίπνο ν' αυτοκτονήσης σπειδής ! Λυών γιά πάντα μάθε το ό Γιώργος δέν τά... πίνει, μικρή μου, τά κοφρέτα σου, όποι και την... κινίτη. Τά περαμένα σόδες τα, και Έξεραστα, μικροί μου. 'Αυάν και μην αυτοκτονείς, θά με πηθάνει... Φούλα. νά γράφετε στίχους. Αυτό είνε το καλύτερο άποψη νά καμει. — Κ. Μιχαλόπουλον. Καί οι δικόι σας στίχοι άνεπιτυχέι, όπως άλλοιτε σάς γράφαμε και στο προηγούμενο φύλλο.

Ο ΥΠΝΟΣ

Τούς πήρε ό ύπνος ό γλυκύς, πάνω σέ λουλούδια παρημένα, που τί φως γόφοι σπείλιαν κ' έπάνω τού άγγιζανει, και ήσαν μωρομένα. Καί έκοιούσαντε γλυκά στής φώσης την άγνάλη, τιποτα δέν έπαύταν. Μάς γράφετε νά σάς ύποδείξουμε τα

μόν' ένας τ'άτζικας ψηλά δέν έπαινε νά φάλλη τίς φώσης μας τά κάλλη. 'Όταν πειά σπρωθίκαμε άπ' τού ύπνου την γλυκάδα άρξισαμε και παίζανε, την φώσι άγανταίνα μεσ' στή ζεστή λιπαδά. οφάσματά σας. 'Αλλά τά ποιήματά σας

Λοιπόν, άγαπητέ κύριε, δημοσιεύομε τό ποιήμα σας, γιά νά λάθη γούδιον τό νόημον κοινόν και ή γενναία φροσά, τό τι... έπαθετεν μιά βολά με την τού Μισόσ Βουρλήν την κόρην. 'Ιδού το :

Η ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΜΙΣΣΕ ΤΖΑΝΝΗ

'Επένομιονε μιά βραδιά άρτό στενό σοκάκι βλέπω δε και τί Δεσποινού με κόκκινο σακάδι. Μισόσ Τζαννί που τούβαλε Έλα σαδά μου λέει με μιά φωνή λυπητερη και μόνο που δέν κλαίει. «'Ηντα σου ήματι Τζαννί κ' όλο με άπορηξή, εγώ γιά σέ ζουρλένομαι και σ' άν δέν χαμπαρίζεις ;» 'Αν κ' ήμα πολύ Έξιντες ήμα και παλιάρην

σέδεντε ήμισυ της δουλιές μου τρέμει τό κυρμένι, «Όνούτ της λέγοις ύστερι, «Έξέ νά σ' ενζουματήσου και νά σταθά τώρα δω νά κ' έξανα νά μωστήσου. 'Απ' ντροπή σάν θά μάς δι ή κόρης και θυμώσι και τούτη έξανα στο νού νάρη νά με σκοτόση. Καί δε με νοιάζ' ό σκοτωμός κ' ό σφαίρες που θά φάγοι με σκέτιουσι στή μάνα μου... 'Η ήντα μούτρα θά πάγοι.

Και τώρα που Έγινε ή χάρη που μάς ζητήσατε, μην έλαέστε τό μαστίχιν, τό όποιον γιά νά είμαστε έν τάξει, έξηγημένο και καθόλου... παρεξηγημένο — τό θέλομε καμωμένο γλάκο. Μέσα στίς τούτες μας μικρές, θά μάς φανή λίαν περιπλογγιον. Νά δοίμε ήμισυ. Θά τό λάβομε ή θά την πάθομε.... Χωτίκη : — 'Α λ φ α — 'Α λ φ α. 'Όπως και στο προηγούμενο φύλλο σας έγράφομε, πρέπει νά πάρετε νά γράφετε στίχους. 'Επί τού παρόντος τούλάστον. Τά ποιήματά σας δέν είνε καθόλου καλά και νά, επί παραδείγματι, και τό Έτερον έξ αυτών :

ΣΤΗΝ ΜΙΚΡΗ ΜΟΥ

Πρό ενός έτους έζα δημοσιεύσι εις την σελίδα αυτήν του «Μπουκέτου» άγγιλίαν, ζητούσα πληροορίας διά την τύχην του σιζήγου μου Κοκταντιόν Γαουραλλίδου, διαμεινόντος εις τό έσωτερικόν της Βραζιλίας, και έλαδον τότε επιστολήν παρ' άγνώστου, με δυσάγνωστον ύπογραφην, ό όποιος με πληροφορούσε ότι γνωρίζει τόν σύζυγον μου, χωρίς όμως και ν' άνεπαρή την σύστασιν του ήνα τού άπαντήσω. Παρακαλώ λοιπόν τόν έν λόγω κήρον όπως μου γράρη την σύστασιν του, ήνα μεταδό προς συνάντησίν του. — Μαρία Γαουραλλίδου, 58ος Φερμουέμον 82, Παγκράτι, 'Αθήνα.

'Όταν τό γράμμα μου θ' άνοιχης όλο με φόβο και χαρά, και τάς γοιμάς του θά διατρέχης άν κ' ή καρδιά σου θά σκιρτά. Πρέπει ήμένα νά θυμάσαι, τόν άμορφό σου τόν μικρό, άκόμα κ' όταν θά κοιμάσαι, στο όνειρό σου τό γλυκό. Κι' άν πάντοτε μεκαρτά σου θά ζήσω πλέον μοναχό, δέν πρέπει σ' άν' τά μινιά σου νά βγάλής Έξω τόν πατρώ. Μόνον ήμένα θά θυμάσαι μικροί μου σέ χαρετά, στο κόση' άκόμα κ' άν πλανήαι, έσένα πάντα θά ζητά.

Τά σον Ένενο ν. Αδοτραλίαν. Καί τά διηγήματά σας και τά ποιήματά σας δείχνουν άδίσταχτησιν προση, τόσο στην πειραγαία, όσο και στην ήμισυρό λόγο. Αυτό παρχει πολλές ελπίδας γιά τό μέλλον, τό έγγός μέλλον μάλιστα. 'Η άφήγησις σας είνε σπορτή. Δέν της λείπει και κάποια λογοτεχνική χάρσι. Καί στούς στίχους σας ύπάρχει ποιη ποιήσεως. Δέν σάς άπελιπίομε συνεπάς, Έργασθήτε. Καί κυρίως διαβάστε, συγκρίνετε, παραβάλατε. 'Ετσι, έντός έλλογου καιρού, θά είμεθα στην εύχάριστι θέσι νά δημοσιεύομε και δικό σας, με όλας τάς τιμάς. Προέξτε επίσης την έξωτερικήν φύσιν των γραφομένων σας.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

ποστάλι της και τόν σοφίζει ζατιγής νεκρό. Από άλλα στοιχεία, που άνωσαν τόν προβολισμό, έτροξαν άμείους νά δούν τί συνέβη. Μά κ' ατόυτε τοίς περιέμεν ή ίδια ύψη. Τό χέρι της 'Αννας-Μαρίας Λέσπερ δέν τρέμει... Μέσα σέ λίγα λεπτά της ώρας ή άρχιαιατοσκόπος βρισκόταν σιόλας στο 'Ελεβακό έδαφος. Κ' ατή ή τραγική περιπέτεια είνε μη από τις γλιεζιδω περιπέτειες της πολιτάραξης ζώης της. 'Εδώ και λίγες μέρες τώρα, μά είδησις από την 'Ελβετία, έφανε πάλι τ' όνομά της στη δημοσότητα, μά γιά τελευταία φορά. 'Η 'Αννα-Μαρία Λέσπερ, μετά τόν πόλεμον, ζούσε, τρέλλη από τις κατασρήσεις τών ναζιστικών, σ' ένα σανατόριο της Ζυρίχης. Κ' εκεί πέρανε μού ήμερών, μη μπορώντας πει ν' άνθέξη στούς τρομακτικώς έφύλιτες του ταραχμένου μαλαού της. 'Η 'Εφροσίλάν Ντόκτορ, ή περιερνή Γερμανίδα άρχιαιατοσκόπος, δέν ή πάρχει πειά !...

ΡΟΜΠΕΡ ΜΠΟΥΚΑΡ